

שיעורים בסדרון	(NYC)
7:41.....	הדלקת הנרות
9:10.....	מושאי ש"ב"
נ"ז.....	מלכים ב' - ג' כ"ד
רבבי.....	גיטין פ"ח
ירושלמי.....	תרומות נ"ז
תוטפטא.....	פרה ה'
רמב"ם.....	שבת ד'

שנה 12, ג'לו 46 (616)

פרשׂת ראה, כ"ה אב, מערלים חודש אלול, אבונט פרק ה', שנות תשע"ג לפ"ק

מזהר א"ש דערציזילט

א טובה פאר א איד

די גרויסקייט און חשייבות פון איד וואס דרארובייט ווי מער צו העלפון א צווויטן, צו טוונטנובות פאר א צווויטן, קען מען זיך גאנשטייט פארטשטעלן. דער איזיבערשטער באריםט זיך מיט איזא איד אין אלע ווועלטן, זיין שכר איז אומגעכברא, און ער ברעננט מיט דעם אלע גוטע ברכות און השפעות אויר דער ווועלט.
א געוואלדיינע מעשה האט פאסירט מײַן צדיק הרהורק רבּי נחום טשענאנבלער זיַע, דער גען דעם געוויליגער מאָר עינִים, נואס פון דעם קען מיר גען די געוואולדיזען חשייבות אין הימל פון איד וואס טוט טובות מיט אנדערע איזן.
בּאך די הסתלקות פון דעם היילען צדיק, פלאגט געד וויטער אראפֿקומיינע אוף דער ווועלט צו ערערען מיט זון, דער הייליער רבּי מרדכי טשענאנבלער זיַע. איזנְמָאל איז איזיבער לאַנגען צויסט וואס דער טאטע איז נישט יעקובומיינע רובייס צער. בין איזן טאג איז דער טאַס אַכְאַמָּל בעקומען. ער האט געהאט פון דעם ערערצו און ער האט גבענט זיין טאַסן ער איזו נישט יעקובומיינע צו אַס בֵּין יעצעט,
הָאָט אַס דָּר טָאַטָּע גַּעֲזָגֶט אַז ער איז אַרְוִיְגַּעַנְגַּען צו גָּאָר אַחֲוִיכָּע פְּלָאָצָּן אַז גַּעַדְן, אַז אַס שׁוּוֹרְעָר אַזְּאָפָּע צו קומען לערערען
קְאַמִּיט אַס פָּוּן אַזְּאָהָוּכָּע פְּלָאָצָּן. האט אַס זיין זון ער אַז אַפְּרָעָט פָּאָרוֹאָס יעַצְט אַז אַעֲפָעָט גַּעֲזָגֶט זַיְנָאָס דָּר טָאַטָּע דָּעַצְיִיט
וְאַס דָּאָהָט פָּאָסִירֶט.

א גוט וווארט לְדָעַתִי זָאַלְט אַיר זֵיך אָז נִישְׁט גֶּטְיוֹן, אָוֹן אָז
אַיר שְׁפִירַט נִישְׁט קִיּוֹן 'קְלִיק' מִיט אַיִּיעַר
מַאוֹן - אַיז דָּאַס נִישְׁט קִיּוֹן סִיבָה זֵיך צַ
לְטוֹן; אַיר הָאַט אָמָאוֹן וּוָאַס טְשֻׁעְפָּעַט אַיִּיך
נִישְׁט, עָר אָז גּוֹט צַו אַיִּיך, זָאַלְט אַיר אַיס
נִישְׁט אַוּוֹעַך וּוּאַרְפָּן.

וְוָאָס וּוַיִּסְט אֵיר וּוָאָס פָּאָר אֲגַלְיקָן אַיר
וּוֹעַט טְרַעַפְן? וּוָאָס וּוַיִּסְט אֵיר וּוָאָס וּוֹעַט
יְיַיְן מִיט אַיְיךְ? אַיְקָעָן אַיְיָעָר מָאוֹן, עַד
אַיְזָו אַטְיִיעָר אַינְגֶּעָרָמָאוֹן, אָנוֹ אַיְיָעָלָעָר,
אַוְאַיְלָעָר; טוֹט נִישְׁתָּדְיָן נַאֲרִישְׁקִיטָיְט זַיְקָה
כָּנוּ גַּטְין צֻוְלִיב דְּמִינוֹנָות וּוָאָס חַבְּרַטְעָס
אָנוֹן, וּוְאַזְוִי מְעַן שְׁפִירַט אָנוֹן וְאַזְוִי עַס
לְלִיהְנוּ

איך האב נישט קיון אייגענע אינטערעס,
איך וויל נאר זאס גוטס בי ענק.
(עצתו אמונה עקב תשפ'ג)

א ווארט אויף די פרשה

ראאה אֲנָכִי נָתַן לְפִנֵּיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלה. עַז אָז אַיִיךְ גָּעָב פָּאָר אַיִיךְ "חַיִּינְתָּ" אֶבְרָכָה אַיִיךְ אַקְלָלה. דָּעַר הַיְּלִיגָּעָר רַבִּי זָאָגָט (ליקוטי מוהר"ג, חלק א' סימן ל"ז), אָז דָּעַר אַיְבָּעָרְשָׁעָר שִׁיקְטָא אַרְאָפָּא פָּזָן הַיּוֹם יְעַדְן טָאג פָּאָרָן מְעַנְטָשׁ לְלִכְתִּיגָּקְיִיטָא, אָז עַס לְגַת אַיִיךְ אַיִיךְ פָּוּנְעָמָן מְעַנְטָשׁ אַוְיסְצּוֹמָאָלָן דִּי לִכְתִּיגָּקְיִיטָו וּוּי אַזְוִי עַד וּוּילָא, צִי עַס זָאלְזַיְוָן אַזְוּנְזַעְמָאָק אַדְבָּר חַלְילָה פְּאַרְכָּטָרָמָן

אווי ווי מגעט פאר א מענטש בערשותלעך מיט פארב, און מיזאגט אים ער זאל
מאלאן דערמיט א בילד, און עס ליגט איז זיין איגענע הענט וואס און ווי איזויז צו
מאלאן אויב האט דער מענטש שכל, וועט ער געמען די געצייג מיט גראיס שמחה און
מאלאן א שיינע לעכטינע בילד, פון וואס יענער וועט הנאה קאנז ביימס קוקן דערויף.
אויב אבער האט ער נישט קיין שכל, געט ער די ארבעט זיינער שוווער, און ער מאלאט
א טונקעלע שווארצע בילד, וואס כאפט אפurd ביים קוקן דערויף.

די ז' על-לבע געבעט דער איזיבערשטער פאר יעןן מאונטש' ערדן טאג א געלע-גענגייט ווי איזויז אונס-אומאלן דעם היינטיגן טאג; אַ מאונטש' מיט שְׁכָל ווועט בעמאנַן דעם טאג מיט גרויס שטעה און פריד, ער ווועט אריינט-אפען ווי מער גוטע זאָקן אינעם טאג, אַבְּיסֶל תרְּהָה, תפְּלהָה, און מעשִׁים טוֹכִים, און זִין בְּלִד ווועט אוֹיסְקוּם-עַן קָעָרְלִיךְ שֵׁין מיט אלע טעמעיס, ער ווועט שְׁפִירָן דעם טעם פּוֹן גַּן עַדְן נאָך אָוִיךְ דֵי ווועלט. אַבְּער אַיְיכְּר וואָס הָאַט נִישְׁטָד דעם רִיכְתִּיגְן שְׁכָל, ווועט לִיגְנָן אַין זַיְן דַּעֲפָרְעָסִיעַ אַין מְרָה שְׁחוֹרָה, וויאַנְיָה האָבוֹן בְּיַיְן וְעַדְגָּלֵד אַזְּבִּינְיָן זְוִים זָאָה, אַטְּבָּה האָבוֹן דְּשָׁמַן וְיִהְוֹן אַיְתָּה דֵי ווּשְׁלָט.

אוון מַדָּאָרְךָ וּוֹסֵן אֶזְעָרָךְ סָודְמַצְלִיחַ צָוִיזִין אֲרִינְצּוּבָרָעָגָעָן אֶבְרָכָה אַיִגָּעָם טָאגָ, אַיְזָ דּוֹרְכָן קָוָקָן נָאָר אַוְרָף הַיְנִיטִין טָאגָ, נִישָׁת אַוְרָף נָעָכָטָן אַוְנָיְשָׁת אַוְרָף מַאְרָגָן. אַיְין אַיְין טָאגָ גָּעָעָן אֶמְעָנְטָשָׁ אֶלְעָסָ טָזָן, אֲרִינְכָּאָפָן אֲזּוּבָילָ גּוּטָן זָאָקָן, דִּי פְּרָאָבָלָעָמָעָן הַוִּיכָן זִיךְ אֶבְעָרָ אַן וּוֹעָן מַיְקוּקָט אַוְרָף נָעָכָטָן, מַיְעוּרָט אַעֲבָרָאָקָן אַז נָעָכָטָן אַיְזָ גּוּזָעָן אֶדְוִרְכָגָעָפָאֶלְעָגָעָר טָאגָ, מַהָּאָט סְתָם פָּאָרְבָּרָעָגָט דִּי צִיִּית אַיְין גַּאֲרָנִישָׁת אַוִּיפְגָּעָתָן, אַוְן דּוֹרְפָּאָר הַאָט מָעָן נִישָׁת דִּי הַעֲנָט אֲרִין יְאַוְיִצְעָנוֹזָן דָּעַם הַיְנִיטִין טָאגָ. אַוְן דִּי ּוּלְלָבָעָ אַיְזָ וּוֹעָן מַיְקוּקָט אַוְרָף מַאְרָגָן, דָּאָן הַוִּבְטָמָעָן אַז טְרָאָכָטָן, "אֲפִילּוּ אֹוֵב הַיִּנְטָה אָבָ אַיְךְ יְאַמְצָלָחָ גּוּרוּוֹן, וּוֹאָסָ וּוֹעָט אֶבְעָרָ זִיךְ מַאְרָגָן? וּוֹעָרָ גָּעָעָן מִיר פָּאָרְזִיכָּעָרָן אַז מַאְרָגָן וּוֹעָט אַיְיךְ זִיךְ זִיךְ גַּעֲלָנְגָעָנָר טָאגָ?", דִּי אַלְעָמָדָה קָעָגָעָן אַוְעָקָעָגָעָן דִּי הַצְלָחָה פּוֹנוּם מַעֲנָטָשָׁ.

דעת היליגער רביה זאגט לאיקויטי מוהערן, מלך א' סיון רע"ב), אויףין פסוק (החלים צ'ה, י) "היום אם בקהל תשמעו", אז א' מונען דארף אלץ טראכטען נאר פון דעם טאג און די ציטי אין וואס ער געפונגט זיך יעטט, נאר טראכטען וואס ער קען אויפטזן אין יענע מנינוט, ס"י ברוחנויות און סי בנטשייט, און דאן ווועט ער זיין שטארקן מצלייח זיין. דאס אין פשט אין פסוק. ראה אונבי נתן לפניכם "היום" – דעת איבערשטער זאגט.

איך געבע דיר א מפנה דעם היינטיגן טאג, אויב האט מען שכל און מען קוקט נישט אויף נעכטן און אויף מארגן, מען פרופירט אויסצונרץ דעם היינטיגן טאג ווי עס ברויך צו זיין, דאן וועט עס זיין, ברקה – א געבענטשטער טאג, און פארקערט אויב מען וועט עס אפטשוטן אויף מארגן, היינט איז שווין דערנאהך, מארגן וועל איך אנהייבן עפטעס טוונ", דעמאלאט, ווקלה – וועט עס זיין א פארשאלטגענער טאג.

וואריל איז דעם נוואס ניצט אויס דיבּ טאג און פִּילְט עַש אָן מִיט גּוֹטֶעֶן, דאס גּוֹעַט בְּלִיבֵּן אוֹיף אַיְיָגָג, עַס גּוֹעַט אִים בְּאֶנְגִּילִיטִין אוֹרֵף דִּי גּוֹעַלְתָּן אַין יְעַנְעַז וְעוּלָט. (שייר מהווא"ש לרשותה אהה)

**כִּאֵפֶד אֲרוֹנָה אַ
קְלִיְינִיקִיָּת**

בעזרת ה' יתברך
יום א' פרשת עקבר, י"ב מנחם-אב, שנת תשע"ג
לכבוד... רוז' אייר
יעקב גוטיע זאה וואס פֿעַן טוֹט - אֵין אִין הַיּוֹם
אֲפָגָעֶרְעַט לְעַרְעַעְן אַין דָּנוּעַנְעַן אָוֹן תְּזִין חַסְד מִיטַּה
אֵין דָּאָךְ דָּעַר עִקְּר אַזְּיפַּע וּוְאָסְמַע בְּאַקְּרַט שְׁכַר אַיְיר
הַעֲרָא מַעְשָׂה, דָּעַר הַיְלִיעָר שְׁלָמָה זְוִיכָּר
חָאָט אַמְּמָאָל עַוְסָּק גַּעֲוֹעָן אַיְן שָׁאָפְּן גַּעֲלָט פָּאָר אַזְּוִיכָּר
עַר אַיְזָן גַּעֲגָנְגָעָן נַאֲךְ גַּעֲלָט אַיְן עַר אַיְזָן אַיְינָן אַיְן
עַר הַאֲטָט גַּעֲלַקְלַאְפַט אַיְיקָן טִישָׁ אַיְן גַּעֲזָאָט: "רְבָּרָבָר"
עוֹסָק אַיְן אַגְּרוֹיְסָע מַצְחָה, אַיְיךְ בְּעַט אַיְיךְ אַיְיךְ נַאֲלֵי
זְיַין"; רַוְפַּט זַיְיךְ אַן אַפְּשַׁוְטַעַר אַיְיךְ צָוָם הַיְלִיגָּן
גַּעֲלָט דָּאָרָף דָּעַר בְּבָ? אַן דָּעַר אַיְיךְ קָאָט גַּעֲעַבְדָן
וּוְאָסְמַע אַיְיךְ הַאֲט אַיְם גַּעֲבָעַט.

דער הייליגער ישמח משה איז געונארן זיעיר איבערענונגמען, ער זאגט דעם איד: "זוכות ד' מץרא קענטשטו בעטן נואס דו ווילסט, קענטסט בעטן עשירות, אריכות ימים, ובזומה"; זאגט געד איד: "איך וויל דער בָּב זאל מיר צוינזאנן עולם האָ", און דער ישמח הקט איטים קאָס צוועניאָגט. איטים איז דאס נישט געונגען געונגען, ער הקט געבעטן ער וויל די הבטחה בכתב און איזוי הקט דער ישמח משה געטונו, ער הקט איט געשרין בעטב או ער ווועט זוכיה זיינ ער עולם האָ.

דער איד איז נפטר גענוואָרן איזן ער איז געוקמען אין קלומ
זום הייליגן שטח מײַה, ער זאגט: "עס איז מיר זײַינְר בײַישער;
איך זיז אין גן עזּן, איך וויסס גאנִינְשַׁט, איך פֿאָרְשַׁטְיַי נִישְׁט קִין
לעֲרֹעֶן, עס איז מיר נִישְׁט גּוֹט אֵין גּוֹן עַדּן", זאגט אַים דער
הייליגער ישמח מײַה: "לעָרֶן מְשֻׁנְיוֹת", אַין גּוֹן עַדּן קָעָן מעַן
הָאָב קִינְיָמָאל קִין מְשֻׁנְיוֹת גַּעַלְעַנְתִּי", אַין גּוֹן עַדּן קָעָן מעַן
גָּאָר לְעַרְעָנָן אוֹיְבַּי מְעַן הָאָט פֿאָרְדָּעַם גַּעַלְעַרְנַט. זאגט דער ישמח
מְשֻׁנְיוֹת דָּעַם אַיד: "עַזְמָאַלְטַּל לְעָרָן חַוְּמָשׁ", זאגט ער: "אַיך הָאָב
נִישְׁט גַּעַלְעַרְטַּן לְעַבְּנוּ, נִישְׁט קִין פְּסָקָן חַוְּמָשׁ אָוּן נִישְׁט קִין
מְשֻׁנְיוֹת גָּאָרְנִינְשַׁט", זאגט אַים דער ישמח מְשֻׁנְיוֹת: "אַפְּשָׂר
אַ מְעַשָּׂה פּוֹן צָאִיכָּה וְאַיכָּה פּוֹן פֿרְשַׁת הַשְּׁבּוּ הַסְּטוּ אַמְּלָל
גַּעַלְעַרְטַּת?", זאגט דער אַיד: "ךְּאָס יָאָ", זאגט אַים דער צְדִיקִין:
"דַּעַמְּאַלְטַּל זִין אַין גּוֹן עַדּן לְעָרָן דִּי מְעַשְׁיָוֹת".

ווען דער ישבח מעה האט דערציילט די מעשָׂה האט ער גענזאגט: "דער איד איז צו מיר מעור נישט צוריק געקומען", איז אַסְמֵן אֶזְאָפְּלִי מעשָׂות פַּין צָאַנְהָ וְרָאַנְהָ אַיִן הַמִּלְלָה זַיְעָר חַשּׁוֹב.

זוי נישט קיין בטולן, כאפּ אַרוֹסִים אַפְּרָקְמְשְׁנִוְתָּא, באַלְאַט
גֶּמֶרְאָ; זאג די ווערטער אַפְּילֵי אַן פֶּאֲרַשְׁטַיְינָן. גַּיִי שְׁפָאַצְּיָרְן יַעֲדָן
טאָג אַפְּאָרְמִינְטוֹן מִיטְן אַיְבְּגָעַרְשָׁטָן, רעד צו אַיִם, בְּעַט אַיִם די
ווערטער: "הַיְלִיכְעָר בְּאַשְׁעַנְגָּר, אַיְךְ קָעָן רַעַד מִטְּנִינְעָן אַיְגָעָם
שְׁעוֹת אַוְיךְ שְׁעוֹת שְׁטוֹתִים וְהַבְּלִים, קָעָר טָג גִּיאַט מִיר אַרְיבְּעָר
מִיט שְׁמוּעָן, אָוֹן מִיט דִיר אַיְוָן מִיר אַזְוִי שְׁוֹעָר צַו רַעַדְן, אַיְךְ קָעָן
קוּוִים אַרְיוֹסְצָאנְגָן אַו וְאַרט פָּאָר דִיר הַיְלִיכְעָר בְּאַשְׁעַנְגָּר, קָעָלְפָ
מִיר, אַיְךְ וְוַעַדְן מִיט דִיר".

הַבָּנָה הַצְלָחָה אֵין אֶלְעָגָלָן.

עאמו אמוה עקר (שא"ג)

>>> מוחאָן שׂעַרְצַל אַיִן דִּשְׁטָאַט בָּאַרְקִיטְשֶׁבָּהָט גַּעֲלַבְטָה אֵיד מִיטָּן נָאָמָּעָן רַאְלַיעְזָּר יְהֹוּשָׁעָ, עָרָן גַּעֲוֹעָן אַשְׁוֹחַת אַירָא שְׁפִים, אַן עַלְיכָעָר אֵיד וּוָאָס הָטָהָט זַיְעָר לִיב גַּעֲהָט צָוָעָלְפָן אַנְדָּרְעָ אַזָּן, שְׁעַנְדְּגָן צָו טֻבּוֹת פָּאָר מְעַנְטְּשָׁן וּוּפְילָ עַד הָטָאָט עַקְעָנוּט.

אַיִלְמָא אֵין בְּעוּנוֹן אֲרִיד אֵין שְׁטָאטָס, אָוֹן וּוֹעֵן ר' אַלְיָזֶר הַשּׁׁוֹעָא אֵין דִּירְכְּנָגָאנָגָעָן
עַם יַרְדֵּן קָאַט עַר גְּעֻזָּעַן וַיְיַעַמְּדֵן לְזִיפִּין בְּרַעֲנָגָעָן וְאַסְעָר אָוֹן גִּיסָּן אָוֹן אַיִינָעָם. מְעַן
הַאַט גַּעֲבַרְעַנְגָּט נַאֲךְ אָוֹן נַאֲךְ וְאַסְעָר אָוֹן נַשְּׁטָא אַיְפְּגַעַעַהְרָט צָו גִּיסָּן אָוֹן גִּיסָּן. עַר הַאַט
נַאֲכַעַפְּרַעַטְגָּט וְאָסְ גַּיִיט פָּאָר, אָוֹן מְעַן הַאַט אַיִם דַּעֲצִיכְיָתָא אָז דָּא אַיִן דָּא אַ
אַיִד וְאָסְ אֵין גַּעֲקְמָעָן פְּרִין גַּעֲשַׁעַפְּטָן, עַר הַאַט זַיְקָ גַּעֲהָאַט אַפְּגַעַעַשְׁפָּאָרְט צָוּוּי
גּוֹלְדָן, אָוֹן עַר הַאַט גַּעֲהָאַט נַאֲךְ צָוּי הַוְּנְדָעָרְט גּוֹלְדָן וְאָסְ מַעֲמַטְשָׁן הַאַבְּנוּן
אַיְיָנְגַעַשְׁטַעַקְטָבְיִי אַיְיָנְגַעַשְׁטַעַקְטָבְיִי הַוְּנְדָעָרְט גּוֹלְדָן, אָוֹן אַיְסָעָר דַּעַם הַאַט עַר נַאֲךְ צָוּגַעַבָּאָרְט
גּוֹלְדָן, אַזְוֵי הַאַט עַר גַּעַהַאַט אַסְךְ הַכְּפָל פּוֹן וְעַקְס הַוְּנְדָעָרְט גּוֹלְדָן מִיטָּה
וְאָסְ אַיִן גַּעַקְמָעָן דָּא צּוֹם יַרְדֵּן גַּעַשְׁעַפְּטָן, הַעֲפַנְדָּגִי מַצְלִיחַ צָוּי.

אֲנַקְוּפָעַנְדִּג אֶבְעָר הַיִּנְט צוֹם יְרֵד, הָאַת מְנוּאִים עַל גַּנְגְּבָט דָּאַס גַּאנְצָע סְכוּם גַּעַלְת. עַדְעַר אַיד הַאֲט גַּעַלְשָׁלַט פּוֹן גַּרְוִיסְצָע צָעַר, אַיְן אַיְן מִינְטוֹה הַאֲט עַר פַּאֲרְלוּיוֹן זַיְן גַּאנְצָע אַרְמְעָנְגָן, עַר אַיְזְגַּעַר אַרְמְיָאוֹן, אַוְן נַאֲך אַוְיך אַגְּרוֹסְטָר בָּעַל חֻוב. מְנוּעַ דְּרוֹגְבִּירְט צַוְּ גִּיסְן וּוְאַסְעַר עַר זָאַל יְיךָ דְּרוֹגְוּעָהָן, אֶבְעָר וּוְנַאֲר עַר דְּעַרְעוּוּקָט זִיךְ אַזְּנָן יְהֻמְמָאָט זִיךְ פּוֹן זַיְן גַּרְוּסְעַץ צָרָה, פָּאַלְט עַר נַאֲכָמָאָל חַלְשָׁוֹת, אַוְן עַר קַעַן נִישְׁטָהָן צַוְּזָה. מְנוּעַ וּוְיִסְט נִישְׁט וּוְאָס צַוְּ טָוִן מִיט אַיְם.

ר' אליעזר יהושע איי גלייך צוגעלאנן צו דעם איד און אים געניאנט מיט גראוס פרייס איז ער האט געטראפן אַדְרוֹיְסָעּ סְכָום גַּעֲלַת אָוֹן עַס קָעָן אוֹז דָאַס אִיז דָאַס אַאֲרָלוֹיְרָעָנָעּ גַּעֲלַת, "עָבָב מֵיר נָאָר גַּוְטָעּ סִימְנִים, אָוֹן אֵיךְ וּוְעַל דָּר עַס צְוָרִיק גַּעֲבָן". עָבָר אִיד האט מִמְּשׁ אַוְיְגַעַשְׁטָעַלְט אָוֹן אַנְגָּעוּהוּבוֹן גַּעֲבָן סִימְנִים אָז דָאַס גַּעֲלַת אִיז גַּעֲלַינְג אִין אָוִוְוַוְוָן אַוְיְגַעַשְׁטָעַלְט אָוֹן אַזְוּפְּלִיל הַוְּנָדְרָטְעָרָס אָוֹן אַזְוּפְּלִיל צְוָאָנְצִיגְעָרָס, אָוֹן אַזְוִי וּוּוּיְטָר. ר' אליעזר יהושע האט אִים גַּוְנְיאָט אָז וּוּי עַס צְעַט אָוֹיס האט ער טָאַקָּעּ עַפְּגָעָן דָּס פָּאַרְלְיוּנָעּ גַּעֲלַת, ער גַּיְתִּי אַהֲיִמְגַּיְינִין אָוֹן עַס אַיְבָּרְקוּקָן, אָוֹן אַוְיב עַס שְׂטִימָט דִּסִּימְנִים בְּרָגְנֶנט ער אַס גַּלְיִיךְ צְוָרִיק.

ב' ים מושג עראטועוט.

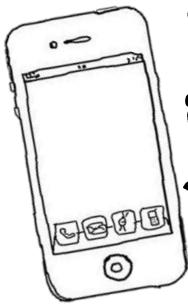
צווישן די פאראאומעלטע מענטשן ארום זי, האט זיך אויך געפונגען דער אמתער גבעט
וואס האט ליעדר זיך גישט געענטן באהערשן אונ ער האט גענברט דאס געעלט פון
וענעם איד. וווען דער גנבן האט אבעער עזען דאס מסירת נפש פון ר' אליעזר יהושע
וואס געבט איזוק זיון איזק אויינעהארעוועטנע געלט נאר בדאי בריליך צו מאכן א
יך, אונ ער האט זיך געוואסט דעם אמת איז ר' אליעזר יהושע קאט נישט געטראפען
איסט געלט, וויל זאס געלט איז געלין זיין גנבן אין טאש, אי ארין איז אים און
קמץ ע רהרהו תשובה, אונ ער האט זיך איזק גענטעלט אונ זיך מתוודה געוווען פאראין
אנגן עולם איז ער קאט גענברט דאס געלט אונ ער וויל תשובה טון אונ זא געבט
ס ארייך.

"אליעזר יהושע האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט, נאר ער האט וויטער גענאגט איז ער האט עס געטראפּן און ער האט עס יעאצּן צויריק געבעגענט. אונז עס האט איזויסעבראָךן גוּרִיַּעֲדִין. ר' אליעזר יהושע האט געשריגן איז ער האט עטראפּן און וויל עס צוריַּה געבענ... אונז דער צוינְשֵׁבָה האט געשריגן איז ער האט עס

ווען יי' עונען אנטקוקעטן צו אים און פארגעיגיט זיערע טענות, איז דער צדיק מאוראידיג צופלאטס געוואר. און ער האט גלייך אונעהויבן מיט זיענע היליגע מליצות זור אל פסקענערן די דין תורה.

אווי אידישע קינדר ער איזו ווי ייון שטיענער איז שטעדיג געוווען, אונ ער האט געאנגעט מאָרֶן אייבערשטיין: "רבונו של עולם, קוק נאר אָן דיין טיעער פאלק די אידישע זונגעדר. מי בעמיך ישראל, וואו איז נאך דא אָזָא פאלק ווי די איזו, צוויי איזו קריינן זיך עערער ערס זאל האבען די זיך' אַרײַיסצונגערען אַזְוִיַּטן אַיד אונ אַס צוֹרִיק געַבֵּן ייִן געלאַט זאג זיך זעל וווער פֿרְנְדְלֶר אַזְוִי גַּהֲרָא אַזְזַלְעָה עַזְבָּה זְגַוְּרָה זְגַוְּרָה."

הוּא גָּדוֹל וְעוֹד יְמִינֵי כָּל־עַמּוֹד אֶל־בָּנָיו וְעַל־בָּנָתָיו? "אָיר זָאַט וַיַּקְרֵן אָיר אַיְיר דַּין תּוֹרָה הָאָתָּה עַמְּגַכֵּט אֲלָמָּה וְעַד שְׁאַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל?"¹

**רוֹאָס טַו אִיךְ אֶזְמִין וּוַיְיִבְקַח
אַסְאָךְ וּרְיִדְיָאָס?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט",
עלעטנעם האט מײַן וווײַב אָגָעַהּ-יְבִין קוֹקָן אַסָּאָךְ ווּדִיאָסֶם,
גִּישֵּׁת קִיּוֹן שְׁלַעַכְּתָעׂ וְזָאָכָן, סְפָמָן זָאָכָן, אַפְּבָר עַס שְׁטַעַרְטָמִיד
מִיר גִּיעַיְשׁוּ. קָעָג אָךְ אַיר עַפְּסָעַן זָאָגָן וּוְעַגָּן דָּעַם? אָיךְ קָאָב אַיר
אַיִּיכְּאָל עַזְּגָאנְט, אָן עַס קָאָט אַיר נָאָר אוּפְּפָעַרְעָגַט.

לישר כה

גָּזְשׁוֹבָה :

בעזרותה ה' יתברך
אי' פרשת וְאַתָּה נִן, ר' מנחם-אָב, שנה תשפ"ג לפרט קטן
לבכבוד ... גָּדוֹן אֵידר

יב הַאֲבָב עַרְהָאֶלְטָן דֵין בְּרִיווֹ.

דאס ערטשטע זאך צאלסטו ווילקן איז אויף די וועלט
דארכּ מען אסאך סבלנות: בפרט אין שטוב מיט די וויב
דארכּ מען אסאך צויניגען די וויב:
טו אווויי, מאיך צוווער וכבי וכבי; איז מען וויל עפֿעס פֿעלען
אין שטוב - דארכּ דאס קומען מיט אסאך ליבשאפט, זיעער
שטיטילקה, זיעער אידילד וכבי וכבי.

מן דארך רחמי שמים פאר זיך אלליינס, קען זאל זוכה
זונין צו זיין אונערליךער איד, אונן איזוי קען מען נאכדרעם, מיט
שיינעס- פועלן ביי די וויב. איזוי ווי חקמינו זקרונם לברכה
ויאגן (ברכות): "כל אדם שייש בו יראת שמים", ווער עס קאט
ירראת שמים – "דבריו נשמעין", ווערן זיין ריין אנגענוןמען.

דו זאלסט אַרְבָּעִין אוֹרֵךְ דַּיר אֶזְזַלְסְטַהֲבָן גוּטַע
מִדּוֹת אָוֹן בְּעֵיקָר זָאַלְסְטוֹ אַרְבָּעִין אוֹרֵךְ שְׁמַחָה; דַּו זָאַלְסְטַ
זָאַר זִין פְּרַילִיךְ, זָאַלְסְטַ שְׁמַיְיכְּלָעַן צַו יְעַדְן אַינְיעַם, בְּפֶרֶט צַו
לְדִין וְנוּיֵיב זָאַלְסְטוֹ נָאַר שְׁמַיְיכְּלָעַן אַוְן גַּעַבְן גוּטַע וּוּרְטַעַר.
זָוַי אַיר מְכַבֵּד, רַעַד צַו אַיר שִׁין; אַזְוַי וּוּסְטוֹ מַאֲכַן דַּוְעַן דַּי
שְׁכִינָה פִּי דַּיר אַין שְׁטוּב. אַזְוַי וּוֹי דַּי הַיְלִיגְעַחַטְקָים זָאנַג
(סָפָה י'): "אִישׁ זָאַשָּׁה זָכָר, שְׁכִינָה בְּנִיןָה", מָאָן אָוֹן וְנוּיֵיב
זָוָאַס לְעַבְּנָן מִיטַּלְלוּס - רַוְתַּעַר אַיְבָּרְשַׁטְעַר אַזְוַיְשַׁן זָיַן.
אָאוֹן אֶזְזַלְסְטַהֲבָן אַזְיַין דַּארַט - אַזְיַין דַּאֲלַע בְּרוֹכָה.

מוֹרָא"שׁ כוֹתוֹ גָּזֶן עַלינוֹ הָאָתָּה אֲפִינָה גַּעֲלָרְנֵט וְאָס
לְעֹרֶה הַיּוֹלְגָרֶר בְּבִזְגָּטָן, אַנְוִיְיבַּ דָּאָרָף מַעַן מַכְבֵּד יְיָזִין; רַעַדְן
שִׁין, אַיְזָל אַיְזָן וּוַיְיךָ, אַוְן גַּעֲדָעָק וְאָס חַכְמָנוּן זְרוּנוּן
לְבַכְבָּהּ נְאָזָן (פְּכָא מַגִּישָׁ טָה): "אַחֲתָה גַּגְזָא", דִּין וּוַיְיךָ אַיְזָ
קְלָלִין? "עַתְּמִין", בִּיגַג יְיךָ אַקְאָפֶץ צָו אֵיר, "וּפְלָחוֹשׁ לָהּ", אַנְן
לְעֹד צָו אֵיר; דָּאָס מַיִיט, אוֹ דִּי וּוַיְיכּוּנוֹת הַדָּעַת -
דָּאָרָף מַעַן זַיְד אַיְנְבִּיגְזָן אַיְזָן רַעַדְן שִׁין, אַיְזָל אַיְזָן וּוַיְיךָ, אַיְזָן
הַאֲבוֹן אַסְפָּא סְרָלוּנוּן

בעט דעם אַיְבָּעֶרְשָׁטִין פָּאָר דֵּיר אֹז דוּ זָאַלְסַט זַיִן
אַפְּגָעָהִיטִין פֿוֹן שְׁלָעֶכְטִיס, דוּ זָאַלְסַט זַיִק הִיטִּין דיַ אַוְיגַן, דוּ
זָאַלְסַט הַאֲבָן אַ רְיַינְעָם מַחְמַשְׁבָּה אָונִן בָּעַט פָּאָר דֵּין וּוַיְיבָּ
זַיִן זָאַל אוּוּיךְ זַיִן הַיְילִיג אָונִן רַיִן; מִיטִּין דֵּין צְוּוּיָּה אַזְכָּן, סְבָלָנוּתָה

אוון תפילה, וועסטו זוכה זין צו מאכן רוצן די שכינה בי דיר.
דען איבערשטער נאל העלען זאלס
האבן הצלחה אינ אלע עניינט.

(עצתו אמונה וathon תשפ"ג)

19 - 1997 - W - 7-2

די לאבענס גענטיכטע פון הייליגן רבביין (קע)

אין קוראן פון פריעץ: דער רבּי שיקט רבּי נטן אויף אַ שליחות אַיבָּרְצָוּבָּעָן פָּאָר ר' יהושע פון זונרין אַ עצטעל מיט שמוט ווועט ער אַל זיך גוט אַרְזִינְגָּעָמָן אין קאָפּ, עס צו גָּדְעָנְקָעָן נאָך צִוְּיָה פְּטִיחָה, אַזְּנָה דָּאס ווועט אַים הָלְקָהן. רבּי נטן פרָוֶירִיט זיך אַינְצִירְזָוָרָן דִּישָׁמוֹת וווען רבּי נטן אין אַגְּנָגָעָמָן צוּר' יהושע חָאַט ער אַים אַלְעָס אַיבָּרְצָוּבָּעָן, ר' יהושע חָאַט זיך טָאָקָע אַינְצִירְזָוָרָן דִּי אַלְעָשָׁמוֹת, אַזְּנָה דָּער נְסָפָלָק גָּעָוָרָן, אַזְּנָה גָּלְיךָ נאָך צִוְּיָן הַסְּפָלְקוֹת אַיְלָעָר נְקָוִמָּעָן צוּר' רבּי, אַזְּנָה עס אַיְלָעָוּן דָּעַמְּאָלָט ווועס עס אַיְלָעְוּן.

רבּי נטן אַיְלָעָקְרִיךְ גָּעָפָאָרָן צוּר' רבּי, ער חָאַט זיך גָּעָפְּרִידִיט אוּ ער חָאַט אוּוֵיךְ גָּעָוּנוּן זיך אַינְצִירְזָוָרָן דִּי אַלְעָה הַילִּיגָּע שָׁמוֹת ווועס ער האָט אַיבָּרְצָוּבָּעָן פָּאָר ר' יהושע, אַכְּשָׁר גָּלְיךָ וווען ער חָאַט נָאָר אַיבָּרְצָוּבָּעָן דִּי שְׁוּעוֹל פָּזָן הַיְּלִינְגָּן רבּי, קאָט ער אַלְעָס פָּאָרְגָּעָס, אַזְּנָה ער חָאַט גָּעָהָט בְּרוּיסָהָלְיָהָה הַדְּרָעָת פָּזָן דָּעם, עס האָט אַים זַיְעָר ווּוְיָעָר גָּעָטָן אַזְּנָה ער פָּאָרְגָּעָס דִּי אַלְעָשָׁמוֹת. אַכְּנָעָר דָּער רבּי קָאָט אַים בָּאוֹאַיִט אַזְּנָאָגָּט, "דוֹ דָאָרְפָּסְט דָּאס נִישְׁטָה, ווּוְיָלְדוּ בִּיסְטְּ בַּיְּמִיד שְׁטָעַנְדִּיאָ!" , דָעָרָגָאָךְ חָאַט אַים דָּער רבּי גָּעָזָגָט, "אַיְלָקְהָבְּ דִּיר מַזְּחָה גָּעָוּנוּן מִיט אַגְּרִיעָסְטָה מַזְּחָה מִיט דָּעם שְׁלִיחָות".

הרבץ

ווען רבינו נתן אי ציריך אהויים געפאנץ צו זיין שטאט פעםירוב, זענען אונגעוווקען צום רבין צוועי פון זיין געהויבענע תלמידים, ר' יайл און ר' שמואל אייזיק, און דער רבבי הנט שטילערהייט געשמיינט קיט זיי או ער הקט פאר זיי א באהאלטעלע שיליחות, און זיי זאלן זיער מאן למען השם או קיינער לאל נישט געוואריך ווען דערפנן, און אין דעם שליחות איז אונגעווואנדען גענטער צו ברענגן די גאולה שלימה.

דער רבִּי קָאַט זֶי אַיְבָּרְגָּעֵבָן דָּעַם צְוֹוִיִּטְן סְפָר, דָּעַר "סְפָר הַשְׁרָף", דָּאָס אַיִּז גַּעֲנוּן
דָּעַר סְפָר וּוְאָס לְבִּי נְתַנְּנָה קָאַט אַיְבָּרְגָּעֵבָן, אָזְן אַיְיךְ קָאַט זֶי דָּעַר רבִּי גַּעֲנוּן קוֹנוֹטְרָסִים
פּוֹנְגָּעָם עַרְשָׁטָן סְפָר, וּוְאָס מְעַן הָאָט אָז גַּעֲרוֹקָט, דָּעַר סְפָר "לִיקּוֹטִי מוֹהָרָן", אָזְן עַר הָאָט זֶי
בָּאָפּוֹלִין אַדוֹמְצָפָאָן אַיִּינְ אַסָּאָד שְׁטָעַט, אָזְן וְאָגָן אַיִּינְ עַזְּחַן שְׁטָאָט אַבְּיִסְלָל פּוֹן דָּעַם צְוֹוִיִּטְן
סְפָר, פּוֹן דָּעַם "סְפָר הַשְׁרָף", אָזְן אַיְיךְ זָאָלָן זֶי אַיְבָּרְלָאָן אַיִּינְ יַעֲדָ שְׁטָאָט אַיִּינְ בְּלָעַטְלָ פּוֹן
די קוֹנוֹטְרָסִים פּוֹנְגָּעָם עַרְשָׁטָן סְפָר, סְפָר "לִיקּוֹטִי מוֹהָרָן".

דער רביה האט זי עעההיין זיילן גיין צו הורה'ק רביה לוי זצחק פון בארכידישוב זי'יע אים בעטן זדקיה פאר הקנסת פלה, און אויז זאלן זייל גיין צו נאך באקאנטע צדיקים אין אסאך שטעת און זי בעטן זדקיה פאר הקנסת פלה.
אויך האט דער רביה זיינער אונגעזאגט פאר ד' יונדל ער זאל אסאך מהפיל זיין און בעטן פאר זיין זונע שלמה אפרדים, און דאן קאנן זייל זיך ארכיסטעל אונז אין וועגן.

תקצא

שְׁפָטָר אֵין רַבִּי גַּמְנָן נְאָכָל גַּעֲמָקָמָן צָוָם רַבִּי זֶ'ן, אֲנֵן דָּרַעַ רַבִּי הַאֲטָא אִים גַּעֲמָגָט, "אֵין קָאָב דָּרַעַ מְזָחָה גַּעֲוֹעָן מִיטָּא גַּרְוָסָעָמָזָה מִיטָּא דָּעָם וּוָאָס אַיְיךְ הַאֲבָדָר גַּעֲנָעָבָן אַיְבָרְצָוְשָׂרְיִיבָּן דָּעָם סְפָר לְדָרָעָסְפָר הַגְּשָׁרָה", אֲנֵן דָּרַעַ רַבִּי הַאֲטָא צְוָגָעָלִיגָּט, "לְזַיְן סְפָר הַאֲטָא אִים שַׁיְין אַגְּגָה יִבְּן אַיְפָצָטָן אוֹףָן דָּרַעַ וּוּוְלָטָן".

דרור רבבי הקט אמר דערצ'ילט איבער דרי צוועי שלוחים וואס ער האט געשיקט, און דער רבבי הקט אים אויך זיין ענונגאונג ער זאל מתחפל זיין פאר זיין זון שלמה אפרום, וואס איז זיין ער קראנק גענוואן מיט דרי "היסט" קראעך. דער רבבי הקט אים געאגנט, "וואווען איך קאב איבערעגעבען דעם ספר פאר דרי צוועי שלוחים אין האנט, האב איך געוואסט און דער סט"ה מ"ס וועט זיך געמען אויך מיר, ער וועט זיך פאלריליגן אויך דאס קינד, און איך האב טאקווע אויך געבעטען פון ר' יידל ער זאל אסאך מתחפל זיין פארזן קינד".

תקצב

למעשה איז צעשטערט געווונז זיער גאנצע שיליחות, זיז האבן געהאט אסאך נסינוות און
שעוועריךיטן אויבין ווועג, אויך אסאך פלאגעער האט מען זיז חושד געווונז אלס גנבים און
בעל עבירה רוחמנא לייצן, זיז האט געהאט געפערליךע בזינונות, דאס געלט האט זיך בי זיז
אויסקענענט און זיז האט נישט עעקענט נונגין, זיז האבן פרוקרט צו קלויין צזקהה בי די
הייער אבער מען האט זיז געזאגט או זיז געזונט געהאט און שטאראק און קעען גיינן ארבעטען,
אן צום סוף האבן זיז נישט געקענט אויספין די שליחות און זיז האבן געמדוות צוריק גיינ.

רבי נזכיר כאן את אמאל גושמעט פון די מעשה, אשר ערך האט זיך אנגעראפֿן, ואויב דער רבּי וואלט מיר געשיקט, וואלט איך נישט צוריק געקוּםען ביז נאכּין אויספֿין דעם גאנצּן שליחות בשליחות ! ”

תקצג
 יומם טוב שבועות, וואס איז אויסגעפאלן אום ערבע רב בענין קודש, זענען זיך צוועמאגעזקזען
 אלע אונשי שלומינו בייס היליגן רבין אוזי ווי יעךס זאר. מיטל נאכט האט דער רב געזאגט
 א געווואידיגע ואונדרעלכיע תזה, וואס איז ענדראוקט אין ליקוטי מורה"ז (ח'ל'א, סימן כ"ט).
 אין יענע צייט האט דער רב ערי צום ערשותן מאל אנגעטען וויעס בגדים, און דער ענן
 =====

